Lietas arhīva Nr. KA02-0038-22/8
ECLI:LV:KUAT:2022:0429.11380033718.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2022.gada 29.aprīlī

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Didzis Aktumanis
tiesnese Aiva Daidere
tiesnese Silva Reinholde

apelācijas kārtībā rakstveida procesā iztiesāja krimināllietu sakarā ar apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ aizstāvju Ievas Ratnieces un Raita Mediņa apelācijas sūdzībām, kā arī Talsu rajona prokuratūras prokurora Kristapa Breša apelācijas protestu par Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.jūnija spriedumu, ar kuru /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīti par vainīgiem un sodīti par Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.jūnija spriedumu:

[1.1] /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

[1.2] /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

No apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ solidāri cietušā /pers. C/ labā piedzīta kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu 200 *euro*. Pārējā daļā - 800 *euro* -kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu nav noteikta.

[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka /pers. A/ un /pers. B/ personu grupā tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu.

2018.gada 14.jūlijā ap plkst.06.00 /pers. B/ un /pers. A/, atrodoties /adrese/, personiska konflikta laikā, dusmu vadīti, personu grupā uzbruka cietušajam /pers. C/. /pers. B/ tīši vienu reizi iespēra /pers. C/ pa vēderu, /pers. C/ bēga, bet /pers. B/ un /pers. A/ viņu panāca pie atkritumu tvertnēm. /pers. A/ tīši trīs reizes iesita /pers. C/ ar dūri pa galvu, tad /pers. C/ nokrita zemē. /pers. A/ un /pers. B/ tīši, kopumā ne vairāk kā sešas reizes, iespēra /pers. C/ ar kāju pa dažādām ķermeņa daļām.

/pers. A/ un /pers. B/ personu grupā izdarīto darbību - kopīgi nodarīto sitienu - rezultātā cietušajam /pers. C/ tika nodarītas fiziskas sāpes un miesas bojājumi: asinsizplūdums labās acs ābolā, zemādas hematomas labās acs rajonā, abu deniņu rajonos, krūšu kurvja mugurējā virsmā kreisajā pusē 12 ribas līmenī, krūšu kurvja priekšējā virsmā kreisajā pusē 5-7 ribu līmenī, zemādas hematomas ar ādas nobrāzumu kreisā vaiga rajonā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai.

Šādas apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi saskaņā ar Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktu.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētā /pers. B/ aizstāvis Raitis Mediņš, lūdzot atcelt spriedumu un viņa aizstāvamo attaisnot, kā arī noteikt cietušajam /pers. C/ atkārtotu tiesu medicīnisko ekspertīzi.

[3.1] Sūdzībā vērsta uzmanība apstāklim, ka /pers. B/ savu vainu nav atzinis ne pirmstiesas procesa laikā, ne arī pirmās instances tiesā.

[3.2] Aizstāvis atreferējis apsūdzētā /pers. B/, cietušā /pers. C/, liecinieku /pers. F/, /pers. H/, /pers. G/ un /pers. I/ tiesas sēdē sniegtās liecības, kā arī tiesu medicīnas eksperta /pers. D/ atbildes uz aizstāvības uzdotajiem jautājumiem.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt eksperta apgalvojumam, ka vieglu miesas bojājumu smaguma pakāpi veido visi miesas bojājumi. Saskaņā ar tiesu praksē gūtiem novērojumiem no visiem nodarītajiem miesas bojājumiem tikai smadzeņu satricinājums varētu tikt klasificēts kā viegls miesas bojājums. Pārējie nodarītie miesas bojājumi var tikt atzīti par maznozīmīgiem (atsaucas uz spriedumiem krimināllietā Nr.11353019612 un administratīvo pārkāpumu lietā Nr.130066214). Aizstāvis vērš uzmanību, ka atbildība par maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $167.^2$ panta pirmajā daļā.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka tiesu medicīniskās ekspertīzes veikšanas laikā eksperta rīcībā nav bijusi informācija par to, ka cietušais /pers. C/ īsi pirms miesas bojājumu iegūšanas ir ar savu galvu iesitis /pers. E/. Eksperts tiesas sēdē atzinis, ka, zinot šādu informāciju, pastāv iespējamība, ka smadzeņu satricinājumu cietušais ir ieguvis no paša izdarītā sitiena.

Aizstāvis vērsis uzmanību eksperta sniegtajam skaidrojumam, ka ekspertīzes veikšanas procesā viņš ņēmis vērā cietušajam izsniegto darba nespējas lapu, taču saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās laiku un kārtību" trešā pielikuma 5.punktu, nosakot miesas bojājumu smaguma pakāpi, eksperts vadās tikai pēc objektīviem datiem, neņemot vērā visu pārejošās darbnespējas laiku, ja tas nav pamatots ar miesas bojājumu raksturu.

Bez tam aizstāvībai ir šaubas par klīnisko simptomātiku – nistagms, pēc kuras eksperts nosaka smadzeņu satricinājumu, jo, kā norādījis pats eksperts, to var iespaidot arī alkohola klātbūtne organismā.

Ievērojot minēto, sūdzības iesniedzēja ieskatā, pastāv pamatotas šaubas par vienu no miesas bojājuma – smadzeņu satricinājuma – attiecināmību uz apsūdzībā minētajiem apstākļiem, kā arī par pārējo miesas bojājumu atbilstību kritērijam – viegli miesas bojājumi.

[3.3] Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa nav izvērtējusi lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus un nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 19.panta trešās daļas prasības, kas nosaka, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

[3.4] Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa lūgumu par atkārtotas tiesu medicīniskās ekspertīzes noteikšanu cietušajam /pers. C/ noraidīja, šādu lūgumu aizstāvis piesaka apelācijas instances tiesā, uzdodot ekspertīzi veikt citam tiesu medicīnas ekspertam, nododot viņa rīcībā visus lietas materiālus

(*lietas 1.sējuma 164.–165.lapa*).

[4] Apelācijas sūdzību iesniegusi arī apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Ieva Ratniece, lūdzot atcelt spriedumu un viņas aizstāvamo attaisnot, kā arī noteikt cietušajam /pers. C/ atkārtotu tiesu medicīnisko ekspertīzi.

[4.1] Aizstāve norāda, ka lietā nav strīda par radušos konfliktu starp /pers. A/ un /pers. C/. Noskaidrots, ka /pers. C/ pirms konflikta uzsākšanas ar /pers. A/ spēcīgi ar pieri iesitis pa galvu /pers. A/ dēlam /pers. E/. Šo sitienu redzējuši un dzirdējuši lietā nopratinātie liecinieki, ar kuriem kopā gan cietušais, gan /pers. E/ atradušies uz ceļa, taču vienīgā lieciniece, kura liecinājusi par cietušā miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem, ir /pers. F/.

Apelācijas sūdzībā atreferētas liecinieces /pers. F/ sniegtās liecības, kas, aizstāves ieskatā, apliecina, ka viņa pirmstiesas izmeklēšanas laikā un tiesas sēdē liecinājusi nevis to, ko patiešām redzējusi, bet gan vadījusies no saviem pieņēmumiem par to, kā notikumiem vajadzējis noritēt.

[4.2] Aizstāve atreferē eksperta /pers. D/ tiesas sēdē liecināto un norāda, ka lietā nav noskaidrots, kāds bijis pamats cietušajam konstatēt smadzeņu satricinājumu, jo atbilstoši medicīniskajai dokumentācijai slimnīcas uzņemšanas nodaļā medicīniskā aparatūra nav darbojusies.

Sūdzības iesniedzēja vērsusi uzmanību, ka tiesu medicīniskās ekspertīzes laikā eksperta rīcībā nav bijusi informācija par to, ka dažas minūtes pirms cietušajam nodarīti miesas bojājumi, viņš pats ar galvu iesitis citai personai. Aizstāves ieskatā šis sitiens varējis iespaidot smadzeņu satricinājuma iegūšanas apstākļus.

Aizstāve vērš uzmanību, ka zemādas asinsizplūdumi tiesu medicīniskajās ekspertīzēs tiek vērtēti kā maznozīmīgi miesas bojājumi, ko pierāda administratīvās lietas, kurās tiek skatīti un vērtēti apstākļi, kad personai nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi – asinsizplūdumi un skrāpējumi. Veicot ekspertīzi, eksperta rīcībā netika nodoti visi lietas materiāli. Lietā vēl nebija nopratināti liecinieki, kuri sniedza būtiskas liecības par notikumiem pirms /pers. A/ konflikta ar cietušo, proti, par apstākli, ka pirms šī konflikta cietušais ar savu galvu izdarījis sitienu citai personai, kas būtu vērtējams kopsakarā ar pēc tam konstatēto miesas bojājumu – galvas smadzeņu satricinājumu (*lietas 1.sējuma 167.–168.lapa*).

[5] Par spriedumu apelācijas protestu iesniedzis Talsu rajona prokuratūras (šobrīd Ziemeļkurzemes prokuratūras) prokurors Kristaps Bresis, lūdzot atcelt spriedumu daļā par kaitīgo seku – galvas smadzeņu satricinājums – izslēgšanu no noziedzīga nodarījuma apraksta un šajā daļā taisīt jaunu nolēmumu noziedzīga nodarījuma aprakstā cita starpā ietverot cietušajam /pers. C/ radītās sekas – galvas smadzeņu satricinājums.

[5.1] Prokurors uzskata, ka tiesas izmeklēšanas laikā iegūti un nostiprināti pietiekami pierādījumi un nepastāv saprātīgas šaubas par to, ka tieši /pers. A/ un /pers. B/ aktīvo un prettiesisko darbību rezultātā pret cietušo /pers. C/ viņam tika konstatēts, tostarp arī galvas smadzeņu satricinājums.

[5.2] Valsts apsūdzības uzturētāja vērtējumā, izslēdzot no apsūdzībā norādītā noziedzīgā nodarījuma apraksta augstāk minētās cietušajam radītās sekas, tiesa ir pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 19.panta trešās daļas, 124.panta piektās daļas, 128.panta otrās daļas, 511.panta otrās daļas un 527.panta pirmās daļas un otrās daļas 4.punkta pārkāpumus.

Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajā daļā noteikts, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, taču no minētās tiesību normas konstatējams, ka nevis jebkuras, bet gan saprātīgas šaubas ir vērtējamas par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, līdz ar to apsūdzībai nav nepieciešams absolūti pierādīt notikušā apstākļus, bet gan faktiskajiem apstākļiem jābūt pierādītiem ar ļoti augstu iespējamības līmeni.

Lai gan tiesas izmeklēšanā apstiprinājās, ka cietušajam /pers. C/ pirms konfliktsituācijas ar apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ bija arī konflikts ar liecinieku /pers. E/, kura laikā viņš ar pieri pa pieri iesita /pers. E/, valsts apsūdzības ieskatā, tas nav pietiekams iemesls un pamats no noziedzīgā nodarījuma apraksta izslēgt cietušajam nodarīto miesas bojājumu – galvas smadzeņu satricinājumu. Kā valsts apsūdzības uzturētājs norādīja pirmās instances tiesā, no sitiena ar pieri pa pieri cietušajam konstatētie miesas bojājumi galvas rajonā nevarēja rasties, kas tikai apstiprina cietušā /pers. C/ un liecinieces /pers. F/ liecināto par to, ka tos viņš ir ieguvis pēc spērieniem ar kājām konflikta laikā ar /pers. A/ un /pers. B/.

Prokurora vērtējumā ar ļoti augstu iespējamības pārsvaru ir pierādīts, ka cietušais galvas smadzeņu satricinājumu guva nevis no viena sitiena ar pieri pa pieri, bet gan pēc vismaz vairāk kā 1 traumatiskas iedarbības – spēriena ar kāju pa galvu, pēc kuriem viņam konstatēti dažāda veida miesas bojājumi galvas rajonā. Protesta iesniedzēja ieskatā tiesas secinājums, ka, iespējams, cietušais galvas smadzeņu satricinājumu guva iepriekšējā konflikta laikā ar /pers. E/, ir teorētisks, tādējādi pirmās instances tiesa ir pārāk plaši tulkojusi Kriminālprocesa likuma 19.panta trešās daļas normu, jebkuras (pat teorētiskas) šaubas vērtējot par labu /pers. A/ un /pers. B/.

[5.3] Turklāt tiesa, uzklausot ekspertu /pers. D/, viņa liecībām ir piešķīrusi augstāku ticamību nekā pārējiem Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā iegūtajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem, jo īpaši cietušā /pers. C/ un liecinieces /pers. F/ liecībām par notikušā faktiskajiem apstākļiem, kā arī /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ liecinātajam par konflikta apstākļiem 2018.gada 14.jūlijā.

Valsts apsūdzības uzturētājs uzskata, ka ar apelācijas protestā minētajiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem ir konstatēts, ka viens no cietušā /pers. C/ miesas bojājumiem – galvas smadzeņu satricinājums – tika iegūts /pers. A/ un /pers. B/ prettiesisko darbību rezultātā 2018.gada 14.jūlijā, un cietušajam konstatētie miesas bojājumi ir cēloniskā sakarībā ar pilnīgi visiem eksperta atzinumā Nr./Numurs/ (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) konstatētajiem miesas bojājumiem.

[5.4] Apelācijas protestā norādītos pirmās instances tiesas pieļautos pārkāpumus prokurors uzskata par būtiskiem un tādiem, kas ir par pamatu nolēmuma atcelšanai daļā (*lietas1.sējuma 170.–171.lapa*).

[6] Izskatot lietu apelācijas kārtībā, Kurzemes apgabaltiesa 2020.gada 5.novembrī pieņēmusi lēmumu par atkārtotas tiesu medicīniskās ekspertīzes noteikšanu cietušajam /pers. C/ (*lietas 1.sējuma 178.-180.lapa*).

2020.gada 8.decembrī sastādīts Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Eksperta atzinums Nr./Numurs/par dzīvas personas atkārtotu tiesu medicīnisko ekspertīzi (*lietas 1.sējuma 191.-193.lapa*) un turpmāk nolemts lietu apelācijas kārtībā iztiesāt rakstveida procesā (*lietas 1.sējuma 194.lapa*).

[7] Apsūdzētā/pers. A/ aizstāve Ieva Ratniece rakstveida viedoklī norādījusi, ka uztur savu iesniegto apelācijas sūdzību.

Papildus vērsusi uzmanību uz to, ka saskaņā ar atkārtotajā tiesu medicīniskajā ekspertīzē izdarītajiem secinājumiem cietušajam /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem, bet galvas smadzeņu satricinājums pie viegliem miesas bojājumiem.

Tajā pašā laikā eksperti norādījuši, ka galvas smadzeņu satricinājums cietušajam varēja rasties cieta (-tu) – trula (-lu) priekšmeta (-tu) ne mazāk kā vienas iedarbības (-u) rezultātā pa galvu, iespējams, abu apsūdzēto darbību laikā attiecībā pret cietušo, vai, atsitoties ne mazāk kā vienu reizi ar galvu pret tādu (-iem), iespējams, cietušajam /pers. C/ iesitot ar galvu pa galvu /pers. E/.

Ņemot vērā ekspertu sniegto atzinumu, aizstāves vērtējumā, vienīgais miesas bojājums, kas būtu klasificējams kā viegls miesas bojājums, ir galvas smadzeņu satricinājums, savukārt šo miesas bojājumu cietušais varēja iegūt gan apsūdzēto darbību rezultātā, gan pašam cietušajam izdarot sitienu pa galvu /pers. E/. Šādos apstākļos ir radušās būtiskas un nenovēršamas šaubas par to, ka cietušais galvas smadzeņu satricinājumu ieguvis apsūdzēto darbību rezultātā apsūdzībā minētajos apstākļos, un līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktu /pers. A/ viņam celtajā apsūdzībā ir attaisnojams (*lietas 1.sējuma 195.-196.lapa*).

[8] Ziemeļkurzemes prokuratūras prokurors Kristaps Bresis rakstveida viedoklī norādījis, ka uztur iesniegto apelācijas protestu ar tajā paustajiem argumentiem.

[8.1] Izlemjot jautājumu, kādos apstākļos cietušais /pers. C/ guvis smadzeņu satricinājumu, viņaprāt, jāņem vērā ne tikai atkārtotajā tiesu medicīniskajā ekspertīzē secinātais, bet arī pārējie lietā noskaidrotie un pierādītie faktiskie apstākļi. Šāda atziņa pausta arī Senāta Krimināllietu departamenta 2020.gada 14.maija lēmumā lietā Nr.SKK-256/2020, kurā norādīts, ka, vērtējot ekspertu atzinumus atrauti no citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, apelācijas instances tiesa ir pieļāvusi cita starpā Kriminālprocesa likuma 128.panta pirmās līdz trešās daļas pārkāpumus.

Prokurors vēris uzmanību, ka abos lietā esošos tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos (Nr. /Numurs/ (turpmāk – sākotnējais atzinums) un Nr./Numurs/ (turpmāk – atkārtotais atzinums)) norādīts, ka cietušajam konstatētie miesas bojājumi, tostarp smadzeņu satricinājums, varēja rasties no abu apsūdzēto prettiesiskajām darbībām. Papildus norādījis, ka sākotnējā eksperta atzinumā konstatēts, ka cietušajam galvas rajonā ir šādi miesas bojājumi: asinsizplūdums labās acs ābolā, zemādas hematomas labās acs rajonā, abu deniņu rajonos un zemādas hematoma ar ādas nobrāzumu kreisā vaiga rajonā, kas apstiprina to, ka traumatiskas iedarbības cietušā /pers. C/ galvas rajonā bija vairāk kā viena, savukārt pieres daļā cietušajam nav konstatēti nekādi miesas bojājumi (ne hematomas, ne puni, ne cita veida traumas), turklāt par sāpēm vai citādu diskomforta sajūtu saistībā ar sāpēm pieres rajonā cietušais /pers. C/ ārstniecības personām nav sūdzējies. Turklāt atkārtotajā atzinumā, kas nav pretrunā ar sākotnējo atzinumu, eksperti /pers. N/ un /pers. O/ norāda un papildina sākotnējā ekspertu atzinumā secināto, ka traumatiskas iedarbības pa /pers. C/ galvu ir bijušas ne mazāk kā četras. Turklāt konstatējams, ka neviena no šīm traumatiskajām iedarbībām nav saistāma ar cietušā /pers. C/ sitienu ar pieri pa pieri lieciniekam /pers. E/, jo nekādi miesas bojājumi cietušā /pers. C/ pieres daļā nav konstatēti. Tāpat, vērtējot lietā iegūtos pierādījumus, nevar bez ievērības atstāt arī paša liecinieka /pers. E/ liecināto, ka pēc šī sitiena viņš pēc profesionālas medicīniskās palīdzības nav vērsies, kas netieši norāda uz šīs cietušā /pers. C/ prettiesiskās rīcības seku maznozīmīgumu.

[8.2] Neapstrīdot faktu, ka cietušā /pers. C/ sitiens ar pieri pa pieri lieciniekam /pers. E/ kopumā rada šaubas par to, kādos apstākļos cietušais /pers. C/ guva galvas smadzeņu satricinājumu, vērtējams, vai šīs šaubas konkrētajā lietā pie konkrētiem noskaidrotiem faktiskiem apstākļiem, vērtējot ne tikai atkārtotā eksperta atzinumā minēto, bet visus lietā iegūtos un nostiprinātos pierādījumus, ir saprātīgas.

Prokurors atsaucas uz judikatūrā un tiesību doktrīnā paustajām atziņām par pierādījumu novērtēšanu un nevainīguma prezumpcijas piemērošanu.

Valsts apsūdzības uzturētāja ieskatā un, pievienojoties ekspertu /pers. N/ un /pers. O/ secinājumiem atkārtotajā atzinumā, galvas smadzeņu satricinājumu cietušais /pers. C/ varēja gūt no sitiena ar pieri pa pieri, taču konkrētajos lietas apstākļos šāda iespējamība ir teorētiska un abstrakta. Bez ievērības un vērtējuma nav atstājami miesas bojājumu nodarīšanas apstākļi, par kuriem liecinājis cietušais /pers. C/, liecinieki /pers. F/, /pers. I/, /pers. G/. Tāpat šīs liecības vērtējot kopsakarā ar abos ekspertīzes atzinumos minēto, secināms, ka /pers. C/ nekādi miesas bojājumi pieres daļā nav konstatēti, bet tie miesas bojājumi, kuri ir konstatēti galvas rajonā, ir iegūti vismaz četru traumatisku iedarbību rezultātā un radušies /pers. A/ un /pers. B/ prettiesiskās rīcības rezultātā. Precizējot jau konkrētas apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ darbības, kuras tika vērstas pret cietušo, miesas bojājumi cietušajam /pers. C/ galvas rajonā radās, tostarp no apsūdzētā /pers. B/ spērieniem ar kājām. Ja, aizstāvības ieskatā, cietušais /pers. C/ galvas smadzeņu satricinājumu guva no sitiena ar pieri pa pieri, pēc kura nekādi miesas bojājumi cietušajam /pers. C/ nav konstatēti un par kura turpmākām sekām viņš arī nesūdzējās, turklāt liecinieks /pers. E/ pēc šī sitiena nemaz nav vērsies pie ārstniecības personas pēc medicīniskās palīdzības, tad tikai loģiski un racionāli ir izskaidrojams arī tas, ka šādus miesas bojājumus, tas ir, galvas smadzeņu satricinājumu cietušais /pers. C/ guva laikā, kad viņu, esot guļus stāvoklī, ar kājām spārdīja pa galvu. Valsts apsūdzības ieskatā šāda rīcība raksturojama kā ievērojami bīstamāka iedarbība pret cietušo /pers. C/ salīdzinājumā ar viņa iepriekš veikto sitienu ar pieri pa pieri lieciniekam /pers. E/ (*lietas 1.sējuma 197.-199.lapa*).

[9] Izskatot krimināllietu apelācijas kārtībā rakstveida procesā, ar Kurzemes apgabaltiesas 2021.gada 24.februāra spriedumu Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.jūnija spriedums atcelts pilnībā, /pers. A/ un /pers. B/ pret viņiem celtajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta atzīti par nevainīgiem un attaisnoti (*lietas 1.sējuma 201.- 214.lapa*).

[10] Par Kurzemes apgabaltiesas 2021.gada 24.februāra spriedumu Ziemeļkurzemes prokuratūras prokurors Kristaps Bresis iesniedzis kasācijas protestu un, izskatot lietu kasācijas kārtībā, Senāta Krimināllietu departaments 2022.gada 20.janvārī pieņēmis lēmumu atcelt Kurzemes apgabaltiesas 2021.gada 24.februāra spriedumu un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai Kurzemes apgabaltiesā (*lietas 1.sējuma 239. - 243.lapa*).

Motīvu daļa

[11] Lai noteiktu tiesisko kārtību Covid-19 infekcijas izplatības laikā, paredzot atbilstošu pasākumu kopumu, kas nodrošina ar sabiedrības veselības un drošības interesēm samērīgu privātpersonu tiesību un pienākumu apjomu un efektīvu valsts un pašvaldību institūciju darbību, 2020.gada 5.jūnijā pieņemts un 2020.gada 10.jūnijā stājies spēkā Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likums, kura 12.panta pirmajā daļā noteikts, ka krimināllietu apelācijas kārtībā var iztiesāt rakstveida procesā arī gadījumos, kas nav minēti Kriminālprocesa likumā. Prokurors vai persona, kuras intereses un tiesības sūdzība vai protests aizskar, var izteikt lūgumu, to pamatojot, lietu izskatīt mutvārdu procesā.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka prokurors, aizstāvji un personas, kuru intereses izskatāmās sūdzības un protests aizskar, nav iesnieguši iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Ievērojot norādītos apstākļus, minēto tiesisko regulējumu un, izvērtējot iesniegtajās apelācijas sūdzībās un apelācijas protestā izteikto lūgumu būtību un krimināllietas materiālus, apelācijas instances tiesa atzīst par iespējamu krimināllietu apelācijas kārtībā iztiesāt rakstveida procesā saskaņā ar lietā esošajiem materiāliem un atbilstoši Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmajā daļā un Kriminālprocesa likuma 561.[1] pantā noteiktajam.

[12] Iepazinusies ar apelācijas sūdzību un apelācijas protesta motīviem, iesniegtajiem viedokļiem un krimināllietas materiāliem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.jūnija spriedums atceļams pilnībā un lietā taisāms jauns spriedums, ar kuru /pers. A/ un /pers. B/ atzīstami par vainīgiem un sodāmi saskaņā ar Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktu.

[13] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta piektajā daļā paredzētajam, ja apelācijas instances tiesa konstatē tādus noziedzīga nodarījuma apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, tā sniedz jaunu noziedzīga nodarījuma aprakstu. Saskaņā ar minētā panta astoto daļu, ja apelācijas instances tiesa taisa pēc būtības jaunu spriedumu, tā aprakstošajai daļai, motīvu daļai un rezolutīvajai daļai jāatbilst prasībām, kādas šajā likumā noteiktas pirmās instances tiesas spriedumam.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 455.panta trešajā daļā ir noteikts, ka tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, apelācijas instances tiesa konstatē no pirmās instances tiesas spriedumā ietvertās apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus un atzīst, ka /pers. A/ un /pers. B/ personu grupā ar savām darbībām nodarīja cietušajam /pers. C/ vieglu miesas

bojājumu, ko veido galvas smadzeņu satricinājums, kā arī maznozīmīgus miesas bojājumus, ko veido pārējie eksperta atzinumā konstatētie miesas bojājumi, un apsūdzēto izdarītais noziedzīgais nodarījums kvalificējams saskaņā ar Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktu.

[14] Izvērtējot lietā iegūtos un Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā pārbaudītos pierādījumus, apgabaltiesa konstatē, ka /pers. A/ un /pers. B/ personu grupā tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu.

2018.gada 14.jūlijā ap plkst.06.00 /pers. B/ un /pers. A/, atrodoties /adrese/, personiska konflikta laikā, dusmu vadīti, personu grupā uzbruka cietušajam /pers. C/. /pers. B/ tīši vienu reizi iespēra /pers. C/ pa vēderu, /pers. C/ bēga, bet /pers. B/ un /pers. A/ viņu panāca pie atkritumu tvertnēm. /pers. A/ tīši trīs reizes iesita /pers. C/ ar dūri pa galvu, tad /pers. C/ nokrita zemē. /pers. A/ un /pers. B/ tīši, kopumā ne vairāk kā sešas reizes, iespēra /pers. C/ ar kāju pa dažādām ķermeņa daļām.

/pers. A/ un /pers. B/ personu grupā izdarīto darbību - kopīgi nodarīto sitienu - rezultātā cietušajam /pers. C/ tika nodarītas fiziskas sāpes un miesas bojājumi: galvas smadzeņu satricinājums, kas pēc sava rakstura pieskaitāms viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai, kā arī asinsizplūdums labās acs ābolā, zemādas hematomas labās acs rajonā, abu deniņu rajonos, krūšu kurvja mugurējā virsmā kreisajā pusē 12. ribas līmenī, krūšu kurvja priekšējā virsmā kreisajā pusē 5.-7. ribu līmenī, zemādas hematomas ar ādas nobrāzumu kreisā vaiga rajonā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

[15] Apelācijas instances tiesa pilnībā pievienojas prokurora protestā norādītajam, ka pirmās instances tiesa nepamatoti no noziedzīgā nodarījuma apraksta izslēgusi cietušajam /pers. C/ radītās kaitīgās sekas – galvas smadzeņu satricinājums, atzīstot par pierādītu, ka šādas sekas radītas tieši apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ aktīvo un prettiesisko darbību rezultātā pret cietušo /pers. C/.

[15.1] Ņemot vērā atkārtotas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/secināto, apgabaltiesa atzīst, ka /pers. C/ konstatētais galvas smadzeņu satricinājums pieskaitāms viegliem miesas bojājumiem, bet pārējie konstatētie miesas bojājumi – maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Šāds kaitīgo seku klasificējums apelācijas instances tiesas konstatētajā noziedzīga nodarījuma faktisko apstākļu aprakstā ir atzīstams par vieglāku un apsūdzētajiem labvēlīgāku salīdzinājumā ar pirmās instances tiesā uzturētajā apsūdzībā vai pirmās instances tiesas par pierādītu atzītajā apsūdzībā ietverto, kur visi cietušajam nodarītie miesas bojājumi tika klasificēti kā viegli miesas bojājumi.

[15.2] Apelācijas instances tiesas par pierādītu atzītajā apsūdzībā norādītie noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi apsūdzētajiem bija iepriekš zināmi, jo pēc būtības neatšķiras no tiem, kādi bija norādīti apsūdzētajiem pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesā uzturētajā apsūdzībā. Apsūdzība netiek arī paplašināta, jo iepriekš apsūdzībā norādītā noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu izklāsts attiecībā uz apsūdzēto veiktajām darbībām netiek mainīts. Tāpat nemainās arī noziedzīgā nodarījuma juridiskā kvalifikācija.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa secina, ka apsūdzētajiem ar šo spriedumu konstatētā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405.pantā noteiktajām prasībām, apsūdzības saturs neierobežo Kriminālprocesa likuma 20.pantā paredzētās apsūdzēto tiesības uz aizstāvību un nekādā veidā nepasliktina apsūdzēto stāvokli.

[16] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. A/ un /pers. B/ vaina ar šo spriedumu konstatētā un Krimināllikuma 130.panta pirmās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta kā ar cietušā /pers. C/, apsūdzēto /pers. A/, /pers. B/, liecinieku /pers. H/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. E/, /pers. I/, /pers. M/, /pers. L/, eksperta /pers. D/ liecībās norādīto, tā arī ar iesnieguma protokolā, izrakstā no medicīniskās kartes, ekspertu atzinumos, protokolos par liecību pārbaudi uz vietas, konfrontēšanas protokolos fiksētām ziņām par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

[16.1] Apsūdzētais /pers. A/ pirmās instances tiesā savu vainu neatzina un izmantoja tiesības neliecināt, tādēļ, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu, tiesa nolasīja /pers. A/ iepriekš sniegto liecību, kurā viņš liecināja, ka 2018.gada jūlijā (precīzu datumu neatceras) ap plkst.6.30 no zaļumballes uz /adrese/ atnācis viņa 14 gadīgais dēls /pers. E/un teicis, ka /pers. C/ viņam uz ceļa vienu reizi ar galvu iesitis pa pieri, pieturējis esot cits vīrietis (kā vēlāk noskaidrojis - /pers. J/). Redzējis, ka /pers. E/ir sapampis deguns. Kāpēc sitis, nezinot. Izgājis laukā un redzējis, ka /pers. C/iet uz /adrese/, gājis pie viņa, lai pajautātu, kāpēc sita /pers. E/. /pers. C/redzējis, ka viņš nāk un no savas automašīnas *Mercedes* vadītāja puses kaut ko izņēmis, tad nācis viņam pretī, un viņš ieraudzījis, ka /pers. C/ir sasārtusi seja un rokā ir nazis. Prasījis, kāpēc sita bērnu, bet /pers. C/, neko neatbildot, ar kāju spēris, bet neesot trāpījis. /pers. C/esot ar kulaku iesitis ne mazāk kā trīs reizes pa seju vaiga rajonā, nazis pēc sitieniem aizlidojis, tad /pers. C/viņam mēģinājis sist pa galvu, bet izvairījies, varbūt mazliet aizķēris galvas daļu, bet nekādi miesas bojājumi nav nodarīti. /pers. C/viņa sitienu rezultātā nokritis sēdus uz dibena zālē un tad uz aizmuguri. Tas noticis starp miskastēm pie mājām /adrese/ un ceļu. Tad atskrējis /pers. B/, kurš tajā brīdī braucis pie viņa ar mašīnu un ieraudzījis notiekošo. /pers. B/izlecis no mašīnas, bet neesot sitis /pers. C/. /pers. C/lēnām cēlies kājās un viņam licies, ka nāk līdzi. Esot iesēdies /pers. B/mašīnā un aizbraukuši projām. /pers. C/iesitis tikai trīs reizes, spēris ar kājām neesot, neesot bijis alkohola reibumā, bet /pers. C/izskatījies alkohola reibumā. Pēc tam dzirdējis, ka ballē /pers. M/ kāvies ar /pers. C/, to teicis /pers. M/personīgi. Administratīvajā komisijā par viņa dēla piekaušanu /pers. C/ teicis, ka neatceras, kāpēc piekāvis /pers. E/. /pers. B//pers. C/vispār neesot sitis. Savu vainu atzīstot, ka 3 reizes iesitis /pers. C/pa seju, bet, liekas, trāpījis tikai vienu reizi, /pers. C/neesot nokritis sitienu rezultātā, bet pēc tam, vai nu alkohola reibumā vai kā savādāk. Izdarīto nožēlo (*lietas 1.sējuma 25.-26.lapa*).

[16.2] Apsūdzētais /pers. B/ pirmās instances tiesā savu vainu neatzina, izmantoja tiesības neliecināt un tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu, nolasīja /pers. B/ iepriekš sniegtās liecības.

Nopratināts kā aizdomās turētais /pers. B/ liecināja, ka 2018.gada jūlijā, precīzu datumu nezinot, ap plkst.5.30 vai 6.00 ar automašīnu *Audi* braucis pie onkuļa /pers. A/ uz mājām /adrese/. Braucis, lai palīdzētu atvest kastes ar barību lopiem, abiem bijusi tāda noruna. Kad gandrīz jau bijis pie mājām „/adrese/", redzējis, ka lejā no kalna atrodas /pers. C/ un onkulis /pers. A/. /pers. C/gulējis zālē uz muguras, tad skrējis lejā. Dzirdējis, ka /pers. A/prasa /pers. C/: „Kāpēc tu sit manu bērnu?". /pers. C/kaut ko piedzēries murgojis. Neesot redzējis, ka /pers. A//pers. C/sit. /pers. A/teicis, ka esot /pers. C/3 reizes ar dūri iesitis, bet pa kurieni, nezinot. Netālu zemē redzējis mētājamies nazi ar melnu rokturi. No /pers. A/sapratis, ka tas ir /pers. C/nazis, tad abi ar /pers. A/gājuši prom, bet /pers. C/, viņaprāt, cēlies un gājis mājās. Tas viss noticis pie miskastes netālu no mājām /adrese/. Kad gājuši prom, /pers. K/ pa logu saukusi: „Kas tur notiek?". Viņi jau tad bijuši prom, nezinot, ko /pers. C/ar viņu runājis. /pers. C/viņš neesot sitis. Uzskata, ka /pers. C/viņu apmelo, lai viņu izmestu no darba. /pers. C/neciešot visu /uzvārds/saimi, tāpēc esot ballē iesitis /pers. A/dēlam /pers. E/, jo viņiem laikam agrāk bijis konflikts. Pats tajā dienā ballē neesot bijis. Savu vainu miesas bojājumu nodarīšanā /pers. C/neatzīst. Pēc tam runājis ar /pers. E/, kurš teicis, ka /pers. C/viņam iesitis ar galvu pa seju, un /pers. C/ draugs viņu pieturējis aiz muguras (*lietas 1.sējuma 32.-33.lapa*).

Nopratināts kā apsūdzētais /pers. B/ liecināja, ka nav sitis /pers. C/ nevienu reizi. Bijis apsūdzībā minētajā vietā un laikā, tur bijis arī /pers. A/ un /pers. C/. Uzskata, ka liecinieki viņu apmelo, cietušais arī melo, ar viņu agrāk ir bijušas konfliktsituācijas. Kad atstājis automašīnu /adrese/ ceļa galā, skrējis uz /adrese/ pusi, redzējis, ka /pers. A/nāk uz viņa pusi. /pers. C/gulējis zemē pie atkritumu konteineriem kreisajā pusē apmēram 5 metru attālumā. Tuvāk veikalam, aptuveni 5 - 7 metru attālumā, tur atrodas liepa. Tad redzējis, ka /pers. C/pieceļas un iet uz mājas pusi. Kad /pers. C/bija piegājis mājai

tuvāk, tad atvēries logs un sievietes balss prasījusi, kas noticis. /pers. C/kaut ko teicis, bet ko, neesot dzirdējis un pie viņa klāt neesot piegājis. /pers. A/teicis, ka gājis runāt ar /pers. C/, jo /pers. C/iesitis /pers. E/. Teicis, ka /pers. C/mēģinājis viņam iesist, bijis rokā arī nazis, tad viņš esot to nazi izsitis no rokām /pers. C/un abi apmainījušies ar dūru sitieniem. Redzējis nazi ar melnu rokturi, kas mētājies zemē 2 metrus no /pers. C/, ķermeņa kreisajā pusē (no viņa skatu punkta - labajā sānā pretī kājām). Uzskata, ka pa logu nevarēja redzēt to vietu, kur /pers. C/gulēja zemē. /pers. A/teicis, ka nazi /pers. C/paņēmis no savas automašīnas, kura turpat pagalmā stāvējusi, bet to viņš pats redzējis neesot. Automašīna stāvējusi pagalmā zem kastaņkoka, tā tur stāv vienmēr, tas ir 10-15 metru attālumā no atkritumu konteineriem (*lietas 1.sējuma 77.-78.lapa*).

[16.3] Cietušais /pers. C/ pirmās instances tiesā liecināja, ka gājis mājās, kad /pers. B/ apstājies ar automašīnu un abi sākuši kauties, pieskrējis /pers. A/ un pa diviem viņu „nospārdījuši". Saņēmis vairāk kā desmit spērienus no katra, jo no pieciem sitieniem nevar iegūt tādus zilumus. /pers. B/ uzbrucis viņam, bet pats aizstāvējies. Nonākuši līdz atkritumu konteineriem, un tad pieskrējis /pers. A/ un pa diviem situši. Pēc tam uzgājis uz savu dzīvokli. Nākamā dienā aizbraucis uz slimnīcas uzņemšanu un viņam konstatēti sasitumi un ribu lūzums. Ar apsūdzētajiem attiecības līdz notikumam bijušas neitrālas, kaut arī pirms tam ir bijuši konflikti. Uzbrukums bijis par to, ka ir iesitis /pers. A/ dēlam, bet par to jau bijusi tiesa, viņš sodīts par sitienu ar brīdinājumu. /pers. B/ pieskrēja klāt ceļgalā uz /pers. A/ mājām, tur bijis arī /pers. G/ un, iespējams, vēl kāds. /pers. F/ redzējusi pa logu kā viņš spārdīts. Tad, kad viņu sita, viņam nekas nav bijis rokā, automašīna atradusies kādus 40 metrus no viņa, varbūt paņēmis riteņa atslēgu no mašīnas, bet to neatceras. Pirmais iesitis /pers. B/, pa kurieni viņš iesitis, neatceras, jo bijis alkohola reibumā. Tad, kad viņu spārdījuši, atradies uz zemes. Pats kautiņš sācies uz ceļa, bet pēc tam nonākuši pie atkritumu konteineriem. Uzbrukums bijis visu laiku no ceļa līdz atkritumu konteineriem, nevar atcerēties, kas noticis tieši no ceļa līdz atkritumu konteineriem. Tad, kad spārdīts, atradies guļus. Abas personas spārdījušas. Nevar pateikt, no kura saņēmis pirmo spērienu. Bijis konflikts arī ar /pers. A/ dēlu, bet ballē bijis konflikts ar /pers. M/, neatceras, vai ar viņu kāvušies, tur neesot bijis konflikts ar dūrēm. Atceras braucienu uz slimnīcu, kaimiņš /pers. P/ aizvedis. Uz slimnīcu aizbraucis, iespējams, 14.jūlijā. Nevar pateikt, vai viņu apskatījis arī neirologs. Uz policiju, šķiet, braucis viens pats. Pašu notikuma dienu atceroties daļēji. /pers. M/ nav viņam iesitis. Ballē visi bijuši pazīstami, liecinieki arī bijuši ballē. Nevar pateikt, cik reizes un pa kurieni /pers. B/ iesitis. Rentgens taisīts ribām. Slimnīcā teicis, ka nezin, kas sitis, jo nedomāja, ka lieta nonāks līdz tiesai. Ģībšana nav bijusi, tikai slikta dūša, pēc tam alkoholu nav lietojis līdz nākošajai nedēļai.

[16.4] Lieciniece /pers. F/ pirmās instances tiesā liecināja, ka 2018.gada 14.jūlijā ap plkst.06.00 atradusies savā dzīvesvietā /adrese/, dzīvoklis /Nr./, kurš atrodas 3.stāvā, kad izdzirdējusi tādu troksni it kā spertu bumbu. Tad izdzirdējusi kaimiņa /pers. C/ balsi, kurš teicis: „Puiši, vai tā vajag?". Atrāvusi logu un redzējusi, ka mājas pagalmā pie pirmā koka stumbra guļ cilvēks uz labā sāna, seja nebija pret viņu, un viņu spārda /pers. B/ pie galvas daļas un /pers. A/ pie krūšu daļas. Viņa noteikusi: „Ak kungs!", sitēji laikam ieraudzījuši viņu un abi pārskrējuši pāri ceļam, iekāpuši mašīnā un aizbraukuši. Viņai pat logs nav jāattaisa, lai redzētu to vietu, kur viss noticis. Cilvēks pagulējis un cēlies augšā. Tad ieraudzījusi, ka tas ir /pers. C/. Tad viņš cēlās uz gāja uz kāpņutelpu. Sagaidījusi viņu kāpņutelpā. /pers. C/uz sejas bijušas hematomas - viena deniņu un viena žokļa rajonā. /pers. C/teicis, ka viņu spārdījuši, bet, kur sāp, neko nav teicis. Prasījusi, vai nevajag izsaukt ātro palīdzību. Tas viss norisinājies vairākas minūtes. Automašīna stāvējusi pie /pers. A/ mājas ceļgala. Nekādu kliegšanu nav dzirdējusi. Pēc spārdīšanas /pers. C/vēl kādu brīdi pagulējis, nezina, cik ilgs laiks pagājis, kad viņu redzējusi kāpņu telpā. Hematomas bijušas zilas un sarkanas. No loga var redzēt plašu teritoriju. /pers. C/rokas nav redzējusi, jo viņš gulējis ar muguru pret viņu. /pers. B/bijis ar seju pret viņu. /pers. B/sitis pa galvu, nezina, vai /pers. C/rokas bijušas priekšā galvai. Ņemot vērā, ka ir hematomas, pieņēmusi, ka trāpīts pa galvu. /pers. A/ un /pers. B/ stāvējuši blakus.

Lieciniece savās liecībās norādītās ziņas apstiprinājusi liecību pārbaudē uz vietas (*lietas 1.sējuma 56.-58.lapa*).

[16.5] Liecinieks /pers. H/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viss sācies pie autobusa pieturas, kad /pers. C/ iesitis /pers. E/ pa pieri, un /pers. E/ aizgājis uz mājām. Ejot prom redzējuši, ka piebraucis /pers. B/ un gājis ar /pers. C/ runāt. Tā kā skatījies citā virzienā, nav redzējis, kas tieši noticis. Kad pagriezies, redzējis, ka /pers. B/ bijis pieliecies. /pers. C/ skrējis prom un /pers. B/ viņam pakaļ. Nav redzējis, ka /pers. B/ kaut ko fiziski dara /pers. C/, jo tajā brīdī bijis aizgriezies. Pats alkoholu nebija lietojis. /pers. B/ automašīna bijusi nedaudz iebraukta /pers. A/ mājas ceļgalā. Atradušies pārredzamā attālumā. Gājuši atpakaļ pie /pers. G/ garām /pers. E/mājas ceļgalam. Vieta, kur /pers. B/bijis pieliecies, atrodas netālu no /pers. E/mājas ceļgala. No sākuma viss noticis uz ceļa, pēc tam pie daudzdzīvokļu mājas. Redzējis /pers. C/ ballē, viņš bijis reibumā. Kādam ballē bijis konflikts, bet, vai tas bijis /pers. C/, nezina. Neatceras attālumu, cik tālu bijis no konflikta vietas. Tad, kad viņi ieskrējuši daudzdzīvokļu mājas sētā, paši devušies prom pie /pers. G/. Kad piebraucis /pers. B/, /pers. E/jau bijis aizgājis.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesa nolasīja liecinieka /pers. H/ agrāk sniegto liecību, kur viņš norādījis, ka 2018.gada jūlijā bijis ballē /adrese/. Bijis kopā ar /pers. G/ un /pers. I/. Ballē redzējis arī sev pazīstamo /pers. C/. No rīta, kad jau bijis gaišs, viņš, /pers. G/un /pers. I/gājuši uz mājām pie /pers. G/. Turpat gājis arī /pers. C/ un kaut kāds viņa draugs, kuru nepazīst. Vienā brīdī viņi kaut ko pasmējušies un /pers. C/iesitis ar galvu pa pieri /pers. E/, kurš arī gājis ar viņiem. Pēc tam /pers. C/ar draugu aizgājuši uz /vieta/pieturu sēdēt. Tad, kad /pers. C/sitis /pers. E/, nav redzējis, ka /pers. C/draugs būtu /pers. E/pieturējis. /pers. E/aizgājis uz mājām un par notikušo pastāstījis tētim. Pēc tam no /vieta/puses ar automašīnu piebraucis /pers. B/, kurš automašīnu apturējis ceļa galā un gājis runāt ar /pers. C/. Dzirdējis, ka /pers. B/ar /pers. C/kaut ko runā. Tad /pers. B/vienu reizi /pers. C/pagrūdis ar rokām plecu vai krūšu rajonā. Viņš pagriezies uz citu pusi un nav redzējis, vai /pers. B/iesitis /pers. C/, bet redzējis, ka nāk arī /pers. A/. Viņi aizgājuši projām, un nav redzējis, kas tālāk noticis. Nekādas skaņas, ka sistu cilvēku, nav dzirdējis. Nazi /pers. C/nav redzējis. /pers. C/draugs jau bijis aizgājis prom. Balles laikā nav redzējis /pers. C/ miesas bojājumus. Balles laikā nav dzirdējis konfliktus, ka būtu ņemts alkohols (*lietas 1.sējuma 42.lapa*).

Liecinieks nolasītās liecības tiesas sēdē apstiprināja, papildus liecināja, ka tad, kad policijā sniedzis liecības, policiste nav pierakstījusi visu tā kā viņš teicis, viņa pierakstījusi nedaudz savādāk dažas nianses - par pagrūšanu viņš nav teicis tieši, ka /pers. C/ ticis pagrūsts, teicis, ka īsti to nav redzējis, jo bijis pagriezies un redzējis tikai to, ka /pers. B/pēc tam bijis pieliecies.

[16.6] Liecinieks /pers. G/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viss sācies ballē ap plkst.02.00 naktī, kad izlēmuši iet pie viņa cept gaļu. Kādu laiku pasēdējuši pie viņa un pēc tam nolēmuši aiziet apskatīties, kas notiek ballē. Tur bijis /pers. C/un viņa onkulis, kuru aizvedis uz mājām, pēc tam atnācis atpakaļ. /pers. C/ballē dejojis. Pēc tam viņš, /pers. C/, /pers. E/, /pers. L/, /pers. I/ un /pers. H/ gājuši prom. /pers. C/gājis pa priekšu, bet /pers. E/aiz muguras, tur kaut kas noticis. /pers. E/aizgājis uz mājām. Taisījušies iet tālāk, bet /pers. I/ teicis, ka jāpagaida /pers. E/. Tad redzējuši, ka piebrauc /pers. B/. Apstājies ceļgalā, izkāpis ārā un tad /pers. B/un /pers. C/stāvējuši ceļa vidū. /pers. C/bijis tādā pozīcijā, lai kautos, pēc kāda brīža viņi ieskrējuši sētā. Kad tikuši līdz mājām /adrese/, dzirdējuši, ka /pers. B/aizbrauc prom. Uz ceļa kautiņš nav bijis, izskatījies, ka /pers. B/vicina ar kāju, un tad ieskrējuši sētā. Ja pareizi atceras, tad /pers. C/prasījis /pers. E/, ko viņš teicis, un iesitis ar galvu /pers. E/pa galvu. /pers. E/pēc tam vairs nav redzējis. Nākošajā dienā redzējis /pers. E/, zilumus viņam nav redzējis. /pers. B/braucis no /vieta/puses. /pers. C/nekur tālu nav aizskrējis. Uz ceļa bijis /pers. B/un /pers. C/. Pēc tam atnācis /pers. A/no mājām. Kas noticis /adrese/ sētā, nav redzējis, pēc tam paši devušies prom. Nezina, cik ilgs laiks pagājis. Nav redzējis, ka, nākot no balles, /pers. C/būtu bijuši miesas bojājumi. Neatceras, vai /pers. L/bijis notikuma vietā, jo viņš teicis, ka dodas mājās. Neatceras, kur atradušies, kad ieradies /pers. A/. Nav redzējis pašu brīdī, kad ieradies /pers. A/. Kad pienācis /pers. A/, notikumus vairs nav redzējuši. Nav redzējis, ka /pers. B/iesit /pers. C/.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesa nolasīja liecinieka /pers. G/ agrāk sniegto liecību, kur liecinieks norādījis, ka 2018.gada 13.jūlijā pa nakti bijis uz balli /adrese/vecajā volejbola laukumā. Ballē redzējis /pers. C/, taču nav redzējis, ka balles laikā viņam ar kādu būtu

bijis konflikts. Ap plkst.03.00 ar draugiem aizgājis uz savām mājām /adrese/, kur uzcepuši gaļu. Tad gājuši atpakaļ uz balli. Apmēram ap plkst.04.00 vecajā volejbola laukumā redzējis guļam /pers. C/ un /pers. L/. Tad izdomājis /pers. C/ un /pers. L/ aizvest uz mājām, jo viņi bijuši piedzērušies. Pieturot /pers. C/aiz rokas, vedis viņu uz mājām. Ar viņiem kopā gājis arī /pers. E/. Tad vienā brīdī /pers. I/, kurš arī gājis ar viņiem, iesmējies, un /pers. C/iedomājies, ka /pers. E/kaut ko saka par viņu. /pers. C/piegājis pie /pers. E/un vienu reizi ar galvu iesitis /pers. E/pa galvu. Tad /pers. C/un /pers. L/aizgājuši uz /vieta/pieturu sēdēt. /pers. E/prasījis, vai teikt tētim par notikušo. /pers. L/neturēja /pers. E/aiz muguras, kad /pers. C/viņam sita. Sapratis, ka /pers. E/aizgājis uz mājām, bet viņi viņu gaidījuši. Tad redzējis, ka no /vieta/otra gala, tas ir, no /vieta/puses uz /pers. E/mājām brauc /pers. B/ ar automašīnu */TL marka/* sudraba krāsā un apstājies /pers. E/mājas ceļgalā. /pers. B/izkāpis no automašīnas un piegājis pie /pers. C/. Pats stāvējis apmēram 50 metru attālumā no viņiem. Nav dzirdējis, vai /pers. B/kaut ko teicis /pers. C/. /pers. C/nostājies aizstāvēšanās pozīcijā. Redzējis, ka /pers. B/atvēzējās ar kāju /pers. C/virzienā un tā kā spēra, bet nezina, vai trāpīja. Tad no kalna lejā nācis /pers. E/tētis /pers. A/. /pers. C/mucis uz savas mājas pusi. /pers. A/a r /pers. B/skrējuši viņam pakaļ. Panākuši pie māju /adrese/ miskastēm. Tad redzējis, ka /pers. C/guļ zemē un /pers. A/a r /pers. B/spārdījuši viņu ar kājām. Cik reizes katrs iesitis /pers. C/, nezina. Viņš, /pers. I/, /pers. H/, kuri bija ar viņu, gājuši uz mājām. Kad bija nogājuši puskilometru, dzirdējuši, ka /pers. B/ar savu automašīnu braucis projām. Nav redzējis, ka /pers. C/būtu ņēmis no automašīnas kaut kādus priekšmetus, vai ka viņam rokās būtu nazis. Vedot /pers. C/uz mājām, nekādus miesas bojājumus viņam nav redzējis. Tad, kad /pers. B/sita, domājis zvanīt policijai, bet nav gribējis iesaistīties šajā notikumā. Nākošajā dienā /pers. F/no mājām /adrese/ teikusi, ka viņa redzējusi pa logu, ka sita /pers. C/(*lietas 1.sējuma 39.lapa*).

Liecinieks paskaidroja, ka tiesas sēdē stāstījis, ko atceras, sīšanu nav redzējis. Izmeklētāja nepareizi pierakstījusi. Kamēr bijis ballē, nav redzējis, ka /pers. C/būtu bijis kautiņš.

Liecību pārbaudē uz vietas liecinieks norādījis uz vietu, kur /pers. C/ uzbrucis /pers. B/ un uz vietu, kur /pers. C/ situši /pers. B/ un /pers. A/ (*lietas 1.sējuma 59.-60.lapa*).

[16.7] Liecinieks /pers. E/ pirmās instances tiesā liecināja, ka /pers. A/ ir viņa tētis. No rīta devies mājās, kad /pers. C/viņam iesitis ar pieri pa pieri. Tas noticis 2018.gada vasarā. Nezina, kāpēc /pers. C/viņam iesitis. Licies, ka /pers. C/ir uzpampusi seja, konkrētus miesas bojājumus nav redzējis. Aizgājis mājās un izstāstījis, kas noticis. Tēvs iedevis zāles, ledu un tad aizgājis. Pēc sitiena nav vērsies pie mediķiem, domājis, ka, kad izgulēsies, pāries. Galva ilgi sāpējusi, piere bijusi uzpampusi. Neatceras, kad pēc notikuma saticis savus draugus. Kompānijā bijis vēl viens pieaugušais, viņš bijis aiz muguras un turējis viņu. Draugi stāvējuši blakus, viņi redzējuši, ka viņu tur. Nav gaidījis uzbrukumu. /pers. C/ballē bijis konflikts ar /iesauka/. /pers. C/sitis /iesauka/, bet /iesauka/ nav sitis /pers. C/. Pats nav zvanījis /pers. B/par konfliktu, arī tēvs viņa klātbūtnē nav zvanījis /pers. B/. To, kā norisinājies konflikts, nav redzējis.

[16.8] Liecinieks /pers. I/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka viņš, /pers. G/, /pers. H/un /pers. E/bijuši ballē /adrese/, kur bijis arī /pers. C/un viņa draugs. Pēc balles gājuši mājās, un /pers. E/pateicis viņam, ka /pers. C/ir smieklīgi smiekli. /pers. C/pārpratis un, domādams, ka par viņu smejas, iesitis ar galvu /pers. E/pa galvu. /pers. C/ar draugu palikuši pieturā, bet viņi gājuši tālāk līdz /pers. E/mājas ceļgalam, un /pers. E/aizgājis par notikušo pateikt tētim. Kādu laiciņu nogaidījuši un tad iznācis /pers. A/ un atbraucis /pers. B/. /pers. C/stāvējis ar savilktiem kulakiem, kāds iespēris viņam pa vēderu, un /pers. C/sācis mukt uz mājām. Paši aizgājuši prom. Notikums bijis 2018.gada vasarā. Neatceras, cikos beigusies balle. Konflikts ar /pers. E/noticis starp pieturu un veikalu. /pers. A un pers.B/ ar /pers. C/satikušies tālāk no pieturas uz /vieta/pusi. Redzējuši, ka nācis /pers. E/tēvs un atbraucis /pers. B/, neatceras ar kādu automašīnu. Abi vienlaicīgi gājuši klāt /pers. C/. /pers. C/aizskrējis uz mājas pusi un /pers. B/ar /pers. A/aizskrējuši viņam līdzi. Nav redzējis, vai viņi /pers. C/panākuši, nav arī redzējis, kas notiek tālāk. Sitiens pa vēderu bijis uz ceļa. No notikuma vietas stāvējuši apmēram 70 metrus. Nav redzējis nekādus priekšmetus rokās. Liekas, ka spēriens nav bijis spēcīgs. Nav redzējuši pagalmu, jo priekšā bijuši koki. /pers. C/izdarījis /pers. E/sitienu ar pieri pa pieri. Neatceras, vai /pers. E/teicis, ka sitiens bija spēcīgs. Viņaprāt, sitiens bijis spēcīgs, jo bijis dzirdams troksnis. /pers. C/bijis dzēris. /pers. C/ballē bijis konflikts ar kādu personu. Nav redzējis, vai tā persona iesitusi /pers. C/.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesa nolasīja liecinieka /pers. I/ agrāk sniegto liecību, kur liecinieks norādījis, ka 2018.gada jūlijā, precīzu datumu neatceras, no plkst.18.00 līdz pašam rītam atradies ballē /adrese/. Tur bijis kopā ar /pers. G/ un /pers. H/. Ballē redzējis arī sev pazīstamo /pers. C/, kurš izskatījies alkohola reibumā, jo streipuļojis. Balles laikā nav redzējis, ka /pers. C/ ar kādu būtu konflikti. Nekādus miesas bojājumus viņam nav redzējis. Pēc balles, apmēram ap plkst.06.00, viņš, /pers. G/, /pers. H/, /pers. E/, /pers. C/ un viņa draugs, kura vārdu nezina, gājuši pie /pers. G/ uz mājām. /pers. E/viņam teicis, ka /pers. C/ir smieklīgi smiekli un viņi pasmējušies. /pers. C/sapratis, ka smējušies par viņu. Viņš piegājis pie /pers. E/ un iesitis viņam ar galvu. /pers. C/draugs teicis, ka arī viņš dabūšot, un pieturējis viņu, bet /pers. C/teicis, ka neaiztikšot viņu. /pers. C/ar draugu palikuši pie autobusa pieturas, kas atrodas pie veikala /adrese/. Viņš, /pers. G/, /pers. H/un /pers. E/aizgājuši apmēram 100-200 metrus uz priekšu uz /vieta/pusi. /pers. E/jautājis, vai iet tētim teikt par to, ka viņam iesita. Viņi teikuši, ka, ja viņiem iesistu, tad viņi ietu teikt. Viņš aizgājis pateikt tētim, ka /pers. C/viņam iesitis. Viņa māja atrodas netālu no autobusa pieturas, tas ir, apmēram 100-200 metrus. /pers. C/draugs aizgājis prom uz pretējo pusi, bet /pers. C/gājis daudzdzīvokļu mājas virzienā. Tad ar automašīnu braucis /pers. B/ un apstājies /pers. E/mājas ceļa galā. /pers. B/skrējis pie /pers. C/, kurš atradies uz ceļa netālu no daudzdzīvokļu mājas un iespēris /pers. C/vienu reizi pa vēderu. Tad pie /pers. C/pieskrējis arī /pers. A/, un /pers. C/mucis prom uz daudzdzīvokļu mājas pusi. /pers. B/un /pers. A/skrējuši viņam pakaļ. Tad viņi aizskrējuši un pazuduši no viņa redzesloka. Viņi aizgājuši pie /pers. G/. Nekādas skaņas nav dzirdējis. Nažus vai citus tamlīdzīgus priekšmetus nav redzējis ne /pers. C/, ne viņa draugam, ne /pers. B/vai /pers. A/. No vietas, kur viņi stāvējuši, līdz vietai, kur /pers. B/iesitis /pers. C/ar kāju, ir apmēram 60 metri (*lietas 1.sējuma 54.-55.lapa*).

Liecinieks tiesas sēdē paskaidroja, ka tajā laikā labāk atcerējies notikumus. /pers. B/ ir pazinis arī pirms tam.

[16.9] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu pirmās instances tiesa pārbaudīja liecinieka /pers. M/ agrāk sniegtās liecības, tās nolasot. Liecinieks liecinājis, ka 2018.gada jūlijā, precīzu datumu neatceras, bijis ballē /adrese/. Tur bijis arī /pers. C/, viņi bijuši alkohola reibumā. Balles laikā ar /pers. C/„saplēsušies". Nezina, par ko bijis konflikts, bet /pers. C/viņam vienu reizi iesitis pa galvu. Miesas bojājumi viņam netika nodarīti. Pats /pers. C/ nav sitis. Nākošajā dienā /pers. C/atvainojies. Pēc tam uzzinājis, ka pēc balles /pers. C/esot piekāvuši /pers. A/ un vēl kāds /uzvārds/, kura vārdu nezina. Balles laikā /pers. C/nekādus miesas bojājumus nav redzējis. Nekad nav redzējis, ka /pers. C/būtu nēsājis līdzi nažus vai citus tamlīdzīgus priekšmetus. Arī balles laikā viņam nav redzējis nazi (*lietas 1.sējuma 53.lapa*).

[16.10] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu pirmās instances tiesa pārbaudīja liecinieka /pers. L/ agrāk sniegtās liecības, tās nolasot. Liecinieks liecinājis, ka 2018.gada jūlija vakarā aizgājis uz balli /adrese/. Tur saticis draugu /pers. C/. Balles laikā nav manījis, ka /pers. C/ ar kādu būtu bijuši konflikti. No rīta ar /pers. C/gājuši uz mājām. No viņiem nostāk gājis /pers. G/ar kaut kādiem jauniešiem, kurus nav pazinis. Vienā brīdī noticis kaut kāds konflikts, kura rezultātā /pers. C/, laikam, iesitis kādam no puišiem. Viņš to puisi nav turējis. To mirkli, kad /pers. C/puisim iesitis, nav redzējis, jo laikam bijis aizgriezies. Pēc tam viņš ar /pers. C/vēl pasēdējuši pieturā un tad aizgājuši katrs uz savām mājām. Viņš aizgājis pie brāļa. Kas tālāk noticis ar /pers. C/, viņam nav zināms. Nav redzējis, ka kāds /pers. C/sistu. Nākošajā dienā /pers. C/teicis, ka viņu piekāvuši divi cilvēki. Kad ar /pers. C/gājuši no balles, /pers. C/nav redzējis miesas bojājumus (*lietas 1.sējuma 45.lapa*).

[16.11] Eksperts /pers. D/ pirmās instances tiesā liecināja, ka vieglus miesas bojājumus veido visi atzinumā norādītie miesas bojājumi - nobrāzumi, sasitumi, asins izplūdumi. No medicīniskās dokumentācijas var secināt, ka cietušajam ir neiroloģiska simptomātika, tāpēc arī tika pagarināta darba nespējas lapa, ir arī galvas smadzeņu satricinājuma klīnika. Darbnespējas pamatā bijis smadzeņu satricinājums. Viņa rīcībā nav bijuši dati par to, ka dažas

minūtes pirms sitieniem cietušajam, cietušais ar galvu ir iesitis citai personai. Tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperti nevadās no varbūtībām, bet no dotajiem konkrētiem lietas apstākļiem un sniedz atbildi uz jautājumiem. Apskatot šo gadījumu, teorētiski var būt arī tāda iespēja, ka šis sitiens iespaidotu smadzeņu satricinājuma iegūšanas apstākļus. Alkohola lietošana nevienu stāvokli neuzlabo, īpaši neiroloģiskas saslimšanas. Ņemot vērā, ka sitieni bijuši ar nelielu laika starpību, ekspertīzē nevar noteikt, kuras traumatiskas iedarbības rezultātā iegūts smadzeņu satricinājums. Asins izplūdums acs ābolā šajā gadījumā tiek pieskaitīts pie viegliem miesas bojājumiem. Ja no miesas bojājumu apraksta izslēgtu smadzeņu satricinājumu, arī atlikušie miesas bojājumi veidotu vieglus miesas bojājumus.

[16.12] No /pers. C/ iesnieguma protokola izriet, ka 2018.gada 14.jūlijā viņu pie mājām "/adrese/" sagaidījuši /pers. A/ un /pers. B/, kuri viņu piekāvuši, tādēļ viņš ap plkst.11.00 vērsies /Nosaukums/slimnīcas uzņemšanas nodaļā (*lietas 1.sējuma 7.lapa*).

[16.13] No /pers. C/ medicīniskās kartes izraksta redzams, ka 2018.gada 14.jūlijā viņam konstatēts smadzeņu satricinājums, kreisā plakstiņa un periokulārā apvidus sasitums, IX ribas lūzums kreisā pusē. Pēc pacienta vārdiem piekāvušas nezināmas personas, sists pa seju un ķermeni (*lietas 1.sējuma 20.lapa*).

[16.14] Tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/ secināts, ka /pers. C/ konstatēti miesas bojājumi: asinsizplūdums labās acs ābolā, zemādas hematomas labās acs rajonā, abu deniņu rajonos, krūšu kurvja mugurējā virsmā kreisajā pusē 12 ribas līmenī, krūšu kurvja priekšējā virsmā kreisajā pusē 5-7 ribu līmenī, zemādas hematomas ar ādas nobrāzumu kreisā vaiga rajonā, galvas smadzeņu satricinājums, kas varēja rasties 2018.gada 14.jūlijā pie lēmumā minētiem apstākļiem cietu-trulu priekšmetu iedarbību rezultātā vai atsitoties pret tādiem un pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai. Miesas bojājumi varēja tikt nodarīti ne mazāk kā sešu traumatisku iedarbību rezultātā (*lietas 1.sējuma 17.-18.lapa*).

[16.15] No atkārtotas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr./Numurs/izriet, ka /pers. C/ konstatēti miesas bojājumi: asinsizplūdums labās acs ābolā, zemādas hematomas labās acs rajonā, abu deniņu rajonos, krūšu kurvja mugurējā virsmā kreisā pusē 12 ribas līmeni, krūšu kurvja priekšējā virsmā kreisajā pusē 5-7 ribu līmenī, zemādas hematoma ar ādas nobrāzumu kreisā vaiga rajonā, kas varēja rasties 2018.gada 14.jūlijā pie lēmumā minētiem apstākļiem cietu - trulu priekšmetu iedarbību rezultātā vai atsitoties pret tādiem un pēc sava rakstura gan kopumā, gan katrs atsevišķi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Bez tam /pers. C/ konstatēts miesas bojājums: galvas smadzeņu satricinājums, kas varēja rasties 2018.gada 14.jūlijā pie lēmumā minētiem apstākļiem cieta(-tu) - trula(-lu) priekšmeta(-tu) iedarbību rezultātā vai atsitoties pret tādu(-iem) un pēc sava rakstura pieskaitāms pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai.

Galvas smadzeņu satricinājums /pers. C/ varēja rasties cieta(-tu) - trula(-lu) priekšmeta(-tu) ne mazāk kā vienas iedarbības(-u) rezultātā pa galvu, iespējams abu apsūdzēto darbību laikā attiecībā pret cietušo, vai atsitoties ne mazāk kā vienu reizi ar galvu pret tādu(-iem), iespējams, cietušajam /pers. C/ iesitot ar galvu pa galvu /pers. E/.

Visi /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi varēja tikt nodarīti ne mazāk kā sešu traumatisku iedarbību rezultātā, tai skaitā ne mazāk kā četru traumatisku iedarbību rezultātā pa galvas rajonu un ne mazāk kā divu traumatisku iedarbību rezultātā pa krūšu kurvja rajonu (*lietas 1.sējuma 191.-193.lapa*).

[16.16] No cietušā /pers. C/ un apsūdzēto /pers. B/ un /pers. A/ konfrontēšanas protokolā ietvertām ziņām izriet, ka cietušais /pers. C/ liecina, ka 2018.gada 14.jūlijā /vieta/pie /pers. A/ mājas ceļgala viņam pirmais uzbrucis /pers. B/, bet neatceras, kā viņš viņam sitis. Pēc tam atkāpies uz savas mājas /adrese/ pusi, kur atrodas miskastes. Tās atrodas apmēram 20 metru attālumā no vietas, kur viņam uzbrucis /pers. B/. Pie miskastēm /pers. A/ un /pers. B/ katrs vairāk par 10 reizēm iespēris viņam pa visām ķermeņa daļām. Pirms tam viens no viņiem viņu nogāzis zemē. Kurš no viņiem pa kurām ķermeņa daļām viņam iesitis, nevar pateikt.

Apsūdzētais/pers. A/ liecināja, ka 2018.gada 14.jūlijā /Nosaukums/pie mājām /adrese/ , kur atrodas miskastes, piegājis pie /pers. C/, lai pajautātu, kāpēc viņš iesitis viņa dēlam. Neatceras, ko /pers. C/atbildējis. /pers. C/ centies viņam iesist ar kāju un roku, bet viņu tikai aizskāris. Sitiens nebija izdevies, jo /pers. C/bijis stipri piedzēries. Tad /pers. C/apsēdies zālē, jo nav varējis noturēt līdzsvaru. Pirms /pers. C/mēģinājis viņam iesist, viņš no savas automašīnas paņēmis nazi. Nazis izskatījies paštaisīts, apmēram 30 centimetrus garš. /pers. C/turējis nazi pie labā sāna jostasvietā un nācis viņam virsū. Pēc tam jau viņš sitis ar roku, kurā nav bijis nazis un ar kāju, bet nav aizskāris. Aizstāvoties, vairākas reizes ar labo roku iesitis /pers. C/pa seju, kā rezultātā nazis izkritis no rokām. Pēc viņa sitieniem /pers. C/apsēdies zālē, jo nav noturējis līdzsvaru. Tad piebraucis /pers. B/ un atstājis automašīnu uz ceļa. Viņš gājis prom, un /pers. B/nācis pie viņa. Viņš /pers. B/izstāstījis, kas noticis, un viņi abi gājuši prom uz viņa māju. Vēl atskatījies un redzējis, ka /pers. C/cēlies kājās un lamājies. /pers. B/ vispār nav pieskāries /pers. C/, nav sitis. /pers. C/automašīnai priekšgals bijis vērsts uz veikala pusi. Domā, ka /pers. C/iesitis divas reizes.

/pers. B/ liecināja, ka 2018.gada 14.jūlijā braucis ar automašīnu pa /nosaukums/ceļu virzienā uz /nosaukums/. Iegriezies uz /adrese/ ceļa, kur dzīvo /pers. A/. Braucot redzējis, ka pie mājām /adrese/, kur atrodas atkritumu konteineri, notiek kaut kāda kņada. Apstājies /adrese/ ceļa galā. Izkāpis no automašīnas un redzējis, ka pie konteinera stāv /pers. A/. Gājis klāt un tad tur ieraudzījis /pers. C/, kurš sēdējis uz zemes. Redzējis, ka viņam bija uzpampusi seja, bijis sarkans pleķis. Divu metru attālumā no /pers. C/zālē atradies nazis ar melnu rokturi, vairāk kā 20 centimetrus garš. /pers. A/stāstījis, kas noticis. Vēl kaut kāda sieviete no mājām /adrese/ bļāvusi, kas noticis. Tad viņi ar /pers. A/iekāpuši viņa mašīnā un braukuši projām. Nav redzējis, ka /pers. C/sistu /pers. A/vai /pers. A//pers. C/. Nav /pers. C/uzbrucis. Kad piebraucis, konflikts jau bijis beidzies (*lietas 1.sējuma 62.-64.lapa*).

[16.17] No liecinieces /pers. F/ un apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ konfrontēšanas protokola izriet, ka gan lieciniece, gan apsūdzētie apstiprina savās iepriekš sniegtajās liecībās norādītās ziņas (*lietas 1.sējuma 65.-67.lapa*).

[17] Apgabaltiesa pilnībā pievienojas judikatūrā izteiktajām atziņām, ka izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības un jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums.

Kriminālprocesa likuma 512.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 549.pantu pārsūdzēšana apelācijas kārtībā ir rakstveida apelācijas protesta vai sūdzības iesniegšana par spēkā nestājušos pilnu pirmās instances tiesas nolēmumu nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā kā faktisku tā juridisku iemeslu dēļ.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 561.panta pirmajā daļā noteiktajam lietu apelācijas instances tiesā iztiesā kārtībā, kāda noteikta krimināllietu iztiesāšanai pirmās instances tiesā, izņemot Kriminālprocesa likuma 53.nodaļā noteikto. Kriminālprocesa likuma 564.panta ceturtā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesas nolēmuma motīvu daļā norādāms apelācijas instances tiesas atzinums par apelācijas sūdzības vai protesta pamatotību, apstākļi, ko noskaidrojusi apelācijas instances tiesa, pierādījumi, kas apstiprina apelācijas instances tiesas atzinumu, motīvi, kāpēc apelācijas instances tiesa noraida kādus pierādījumus, un likumi, pēc kuriem tā vadās. Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561.[1] panta pirmo daļu lietu rakstveida procesā izskata pēc lietā esošajiem materiāliem, ievērojot apelācijas instances tiesas kompetenci.

No minētā tiesiskā regulējuma izriet, ka arī apelācijas instances tiesa izspriež lietu pēc būtības.

Arī Augstākā tiesa ir paudusi atzinumu, ka lietas izskatīšana apelācijas instances tiesā ir lietas otrreizēja izskatīšana pēc būtības un tā ir papildu garantija tiesas nolēmuma tiesiskumam un pamatotībai. Apelācijas instances tiesas izvērtēšanas priekšmetā ietilpst apelācijas sūdzībā un protestā norādītie motīvi ar izņēmumu, kas noteikts Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmajā daļā. Tas nozīmē, ka atzinumus par apelācijas sūdzībā un protestā

norādītajiem motīviem apelācijas instances tiesa pamato ar likumiem un pārbaudītajiem, novērtētajiem pierādījumiem. Atstājot pirmās instances tiesas spriedumu negrozītu, apelācijas instances tiesai nav nepieciešams atkārtot pirmās instances tiesas spriedumā minēto pierādījumu saturu, kas pamato tās atzinumus par apstākļiem, kas neietilpst apelācijas instances tiesas izvērtēšanas priekšmetā (*Augstākās tiesas 2017.gada 10.oktobra lēmums lietā Nr.SKK-532/2017*).

[18] Apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 19.pantā ir nostiprināts nevainīguma prezumpcijas princips un saskaņā ar minētā panta trešo daļu visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Saprātīgu šaubu izslēgšana ir procesa virzītājam un apsūdzētajam likumā noteiktais pierādīšanas standarts, un pierādīšana ir veikta atbilstoši šim standartam, ja pierādīšanas adresāts ir pārliecināts par izteikto apgalvojumu, un par tā patiesumu viņam nav saglabājušās saprātīgas un izskaidrojamas šaubas. Turklāt šī pārliecība nav patvaļīga, bet gan balstīta uz objektīviem apstākļiem. Pierādīšana ārpus saprātīgām šaubām nenozīmē pierādīšanu bez mazākās šaubu ēnas. Tomēr, neizvērtējot visus lietā konstatētos apstākļus un iegūtos pierādījumus to kopumā, nav pamata atzīt, ka šaubas nav novēršamas (*K.Strada-Rozenberga. Pierādīšanas teorija kriminālprocesā. Rīga: "Biznesa augstskola Turība" SIA, 2002., 155.-156.lpp.*).

Apelācijas instances tiesa, izvērtējot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, secina, ka ir izslēgtas jebkādas saprātīgas vai nenovēršamas šaubas par apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vainu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ar šo spriedumu konstatētajā apjomā.

[19] Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā ir paredzēta atbildība par viegla miesas bojājuma nodarīšanu personu grupā.

[19.1] Minētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir cilvēka veselība, ar ko saprot organisma dabisko stāvokli, cilvēka ķermeņa orgānu un audu normālu funkcionēšanu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka miesas bojājumu nodarīšanas fakts cietušajam /pers. C/ ir objektīvi konstatēts gan ar paša cietušā liecībās un liecinieces /pers. F/ liecībās, kura redzēja cietušajam miesas bojājumus galvas rajonā pēc notikuma, gan ar /pers. C/ medicīniskās kartes izrakstā fiksētajām ziņām par miesas bojājumiem galvas un ribu rajonā. Tāpat minēto faktu apstiprina arī tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos Nr./Numurs/ un Nr./Numurs/secinātais par /pers. C/ konstatētajiem miesas bojājumiem un to klasifikāciju.

Šajā sakarā apgabaltiesa atzīst par pamatotu apsūdzēto aizstāvju apelācijas sūdzībās izteikto viedokli, ka pretēji tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/secinātajam, vieglu miesas bojājumu smaguma pakāpi neveido visi cietušajam konstatētie miesas bojājumi, bet gan tikai galvas smadzeņu satricinājums. Minēto apstiprina atkārtotas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/secinātais, ka pārējie /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi pieskaitāmi maznozīmīgiem, nevis viegliem miesas bojājumiem.

[19.2] No objektīvās puses miesas bojājumu nodarīšana ir prettiesisks kaitējums citas personas veselībai, ko var izdarīt gan ar aktīvu darbību, gan arī ar bezdarbību.

Ar personas aktīvu darbību saprot gan cilvēka ķermeņa, tā locekļu radītās kustības, piemēram, sitot ar dūrēm, sperot ar kājām, gan arī tos procesus, kurus vada vai izmanto cilvēks, lai nodarītu kaitējumu citas personas veselībai.

No apsūdzētajiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apraksta izriet, ka miesas bojājumi cietušajam nodarīti ar apsūdzēto aktīvu darbību, tīši sitot un sperot cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām.

Apgabaltiesa nepiešķir ticamību apsūdzēto liecībās ietvertajām ziņām par to, ka /pers. A/ cietušajam iesitis vien trīs reizes ar dūri pa galvu, bet /pers. B/ vispār cietušajam nav sitis, jo šādas ziņas ir pretrunā ne vien cietušā, bet arī lietas iznākumā neieinteresētu liecinieku liecinātajam un tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos konstatētajam.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kuru kādēļ lieciniekiem būtu pamats apsūdzētos aprunāt un uz tādiem nav norādīts arī apelācijas sūdzībās.

No cietušā /pers. C/ liecībām izriet, ka konflikts un kautiņš sācies uz ceļa, kur /pers. B/ viņam pirmais iesitis. Pēc tam nonākuši mājas pagalmā pie atkritumu konteineriem, kur saņēmis vairāk kā 10 spērienus no abiem apsūdzētajiem. Minētās ziņas cietušais apstiprinājis ar konfrontācijā ar abiem apsūdzētajiem.

Šādu notikumu gaitu, secību un apstākļus savās liecībās apstiprina arī liecinieki /pers. H/, /pers. G/, /pers. I/ un /pers. F/.

Tā /pers. H/ liecina, ka uz ceļa /pers. B/ vērsies pret cietušo, tad redzējis nākam /pers. A/, pēc kā vis trīs ieskrējuši mājas pagalmā.

No /pers. G/ liecībām izriet, ka uz ceļa /pers. B/ vērsies pret cietušo, vicinājis kāju, it kā spēris. Redzējis, ka nāk /pers. A/. Tad cietušais ieskrējis sētā, bet abi apsūdzētie skrējuši viņam pakaļ un panākuši pie miskastēm. Tālāk redzējis, ka cietušais gulējis uz zemes un abi apsūdzētie spārdījuši viņu ar kājām. Turklāt /pers. G/ savās liecībās ietvertās ziņas apstiprinājis arī liecību pārbaudē uz vietas.

Arī /pers. I/ savās liecībās apstiprina, ka uz ceļa /pers. B/ iespēris cietušajam pa vēderu, tad pieskrējis /pers. A/, cietušais bēdzis uz mājas pusi, bet abi apsūdzētie skrējuši viņam pakaļ.

Savukārt no liecinieces /pers. F/ liecībām izriet, ka mājas pagalmā pie atkritumu konteineriem abi apsūdzētie spārdījuši cietušo, /pers. A/ pa krūšu kurvja rajonu, bet /pers. B/ pa galvu, izdarot ne mazāk kā 10 spērienus.

Tiesai nav objektīva pamata apšaubīt lieciniece /pers. F/ liecināto par to, ka viņa redzējusi kā /pers. B/ spēris cietušajam galvas rajonā, bet /pers. A/ – krūšu rajonā, jo lieciniece savās liecībās sniegtās ziņas par redzēto konsekventi apstiprinājusi arī liecību pārbaudē uz vietas un konfrontācijā ar apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/. Turklāt par šādām apsūdzēto darbībām liecinājis arī liecinieks /pers. G/.

Tādējādi tiesa atzīst par nepamatotu /pers. A/ aizstāves apelācijas sūdzībā norādīto, ka lieciniece vadījusies tikai pēc saviem pieņēmumiem, nevis redzētā.

No tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos Nr./Numurs/un Nr./Numurs/izdarītajiem secinājumiem konstatējams, ka visi /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi varēja tikt nodarīti ne mazāk kā 6 traumatisku iedarbību rezultātā, tai skaitā ne mazāk kā 4 traumatisku iedarbību rezultātā pa galvas rajonu un ne mazāk kā 2 traumatisku iedarbību rezultātā pa krūšu kurvja rajonu.

Izvērtējot izklāstītajos pierādījumos ietvertās ziņas, tiesa secina, ka konstatētie miesas bojājumi cietušajam nodarīti ar apsūdzēto aktīvām darbībām, ne mazāk kā 6 reizes tīši sitot un sperot cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām.

[19.3] Miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls un nodarījums ir pabeigts ar brīdi, kad cietušajam nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi. Starp vainīgā darbību un sekām jākonstatē cēloņsakarība.

No minētā izriet, ka, lai apsūdzēto darbības kvalificētu saskaņā ar Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktu, jākonstatē, ka viegls miesas bojājums, ko konkrētajā gadījumā saskaņā ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/secināto veido galvas smadzeņu satricinājums, cietušajam nodarīts tieši abu apsūdzēto personu grupā izdarīto darbību rezultātā.

No tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/izdarītajiem secinājumiem izriet, ka galvas smadzeņu satricinājums /pers. C/ varēja rasties, iespējams abu apsūdzēto darbību laikā attiecībā pret cietušo, kā arī, iespējams, cietušajam /pers. C/ iesitot ar galvu pa galvu /pers. E/.

Apgabaltiesa pilnībā pievienojas Senāta lēmumā izskatāmajā lietā izteiktajām atziņām par to, ka eksperta atzinums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 132.panta pirmo daļu ir viens no pierādījumu veidiem, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta pirmajā daļā noteiktajam ir pakļauts ticamības izvērtēšanai, un tam nav augstāka ticamība kā citiem pierādījumiem. Jebkura pierādījuma, arī eksperta atzinuma, ticamība pārbaudāma saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otrās daļas prasībām – aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Izvērtējot tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/izdarītos secinājumus kopsakarā ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tiesa nonāk pie atzinuma, ka viegli miesas bojājumi, ko veido galvas smadzeņu satricinājums cietušajam nodarīti tieši apsūdzēto darbību rezultātā.

Apšaubot faktu, ka galvas smadzeņu satricinājums cietušajam nodarīts apsūdzēto darbību rezultātā, apsūdzēto aizstāvji apelācijas sūdzībās vērsuši uzmanību apstāklim, ka pirms notikuma /pers. C/ ar galvu iesitis pa galvu /pers. E/, kas arī varētu būt galvas smadzeņu satricinājuma iemesls.

Šāda iespējamība ir pieļauta arī tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/izdarītajos secinājumos.

Vienlaicīgi apgabaltiesa vērš uzmanību, ka gan tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/, gan tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./Numurs/ir izdarīti arī secinājumi par to, ka visi cietušajam konstatētie miesas bojājumi, tai skaitā galvas smadzeņu satricinājums, varēja tikt nodarīti apsūdzēto darbību rezultātā.

Kā izriet no /pers. E/ liecībām, tad cietušais viņam vienu reizi iesitis ar pieri pa pieri. Minēto apstiprina arī liecinieki /pers. H/, /pers. G/ un /pers. I/, kuri redzējuši sitiena izdarīšanu, kā arī šādu faktu nenoliedz cietušais /pers. C/.

Tāpat /pers. E/ liecinājis, ka pēc saņemtā sitiena pie mediķiem nav vērsies un arī liecinieks /pers. G/ savās liecībās norāda, ka nākamajā dienā nekādus miesas bojājumus /pers. E/ nav redzējis.

Lieciniece /pers. F/ savās liecībās norādījusi, ka redzējusi /pers. C/ hematomas tikai deniņu un žokļa rajonā, nevis pieres rajonā.

Tiesa konstatē, ka miesas bojājumi cietušajam pieres rajonā, ar ko izdarīts sitiens, nav aprakstīti ne /pers. C/ medicīniskās kartes izrakstā, ne tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos.

Turklāt, kā iepriekš norādīts, tad miesas bojājumi /pers. C/ galvas rajonā nodarīti apsūdzēto vairāku izdarīto sitienu un spērienu rezultātā.

Izvērtējot iepriekš izklāstītos apstākļus un to, ka /pers. C/ miesas bojājumi pieres rajonā nav konstatēti, /pers. E/ pēc saņemtā sitiena pēc medicīniskās palīdzības nav vērsies, kas norāda uz to, ka sitiens ne cietušajam, ne /pers. E/ nav radījis nozīmīgas sekas, tiesa nonāk pie secinājuma, ka galvas smadzeņu satricinājums cietušajam nav cēloniskā sakarā ar izdarīto sitienu /pers. E/.

Savukārt, ņemot vērā apsūdzēto darbības, vairākkārtīgi sitot un sperot cietušajam galvas rajonā, un tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos konstatētos miesas bojājumus un to lokalizāciju galvas rajonā, tiesa uzskata, ka ir izslēgtas saprātīgas šaubas par to, ka galvas smadzeņu satricinājums, kas veido vieglus miesas bojājumus, cietušajam nodarīts tieši abu apsūdzēto kopīgu darbību rezultātā.

[19.4] No subjektīvās puses Krimināllikuma 130.pantā paredzētos vieglos miesas bojājumus var nodarīt ar tiešu un ar netiešu nodomu.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā iegūto pierādījumu kopums apstiprina, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ personu grupā ar kopīgām aktīvām un mērķtiecīgām darbībām, sitot un sperot cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām, nepārprotami apzinājās, ka nodara cietušajam miesas bojājumus un vēlējās kaitīgo seku iestāšanos, kas konkrētajā gadījumā izpaudās kā viegls miesas bojājums. Tādējādi atzīstams, ka atbilstoši Krimināllikuma 9.panta otrajā daļā ietvertajai definīcijai, apsūdzētie noziedzīgu nodarījumu izdarījuši ar tiešu nodomu, tādā veidā apdraudot ar likumu aizsargātās personas tiesības uz veselību.

[19.5] Krimināllikuma 130.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjekts ir fiziska un pieskaitāma persona, kas sasniegusi četrpadsmit gadu vecumu.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ ir fiziskas un pilngadīgas personas, par kuru pieskaitāmību tiesai nerodas šaubas un uz tādām nenorāda arī lietas materiālos vai apelācijas sūdzībās ietvertās ziņas. Līdz ar to apsūdzētie atzīstami par viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma subjektiem.

[19.6] Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Noziedzīga nodarījuma sastāvs ir Krimināllikuma Vispārīgās un Sevišķās daļas normās noteikto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums, kas nepieciešams un pietiekams, lai raksturotu noteikta veida noziedzīgu nodarījumu. Tikai tāds personas nodarījums, kas atbilst noziedzīga nodarījuma sastāvam, iegūst juridiska fakta nozīmi un kļūst par kriminālatbildības pamatu, kad personai valsts vārdā tiek uzlikts pienākums izciest sodu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, saistot to ar viņas personiskās brīvības, atsevišķu tiesību vai mantiska rakstura ierobežojumiem (*U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre, Krimināllikuma zinātniski – praktiskais komentārs 1 Vispārīgā daļa, Rīga: Firma „AFS", 2003 - 7.lpp.*).

Izvērtējot lietā noskaidroto apstākļu kopumu, apelācijas instances tiesa konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ un /pers. B/ rīcībā – personu grupā tīši izdarot sitienus un spērienus cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām, tai skaitā galvu, un tādā veidā nodarot cietušajam vieglus miesas bojājumus - konstatējamas visas Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

[20] Nosakot apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ sodu par Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, apelācijas instances tiesa ievēro Krimināllikuma 35.pantā izvirzīto soda mērķi un Krimināllikuma 46.pantā ietvertos soda noteikšanas vispārīgos principus, tas ir, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt nosakot soda mēru ņem vērā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, kā arī citus apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

[20.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu noziedzīgs nodarījums, kura pazīmes paredzētas Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā, klasificējams kā mazāk smags noziegums, kas apdraud personas veselību.

[20.2] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ agrāk nav sodīts, pēdējā gada laikā nav saukts pie administratīvās atbildības, viņam ir pastāvīga dzīvesvieta, neprecējies, apgādībā viens bērns, strādā zemnieku saimniecībā.

/pers. B/ agrāk nav sodīts, pēdējā gada laikā nav saukts arī pie administratīvās atbildības, viņam ir pastāvīga dzīvesvieta, neprecējies, apgādājamo nav, strādā /nosaukums/ par instruktoru.

[20.3] Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punkta sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods.

Savukārt uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi soda sankcijā bija paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 25.punktu pamatsodu – probācijas uzraudzība – sāk piemērot ar 2022.gada 1.janvāri pilngadīgām personām, kuras izdarījušas šā likuma 126., 130., 130.^{1}, 174., 248.^{2}, 253.^{2} un 340.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pēc 2021.gada 31.decembra, un nepilngadīgajiem, kuri izdarījuši jebkuru šā likuma sevišķajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pēc 2021.gada 31.decembra.

Ņemot vērā, ka apsūdzētie Krimināllikuma 130.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarījuši pirms 2021.gada 31.decembra, tad probācijas uzraudzība kā pamatsoda veids viņiem nav piemērojams.

Izvērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā izdarīšanas apstākļus, cietušā veselībai radīto kaitējumu, kā arī, ņemot vērā to, ka apsūdzētie agrāk nav sodīti un strādā, apelācijas instances tiesas ieskatā apsūdzētajiem nosakāms sods sabiedriskā darba veidā. Sabiedriskais darbs nav ne smagākais, ne vieglākais no sankcijā paredzētajiem soda veidiem un konstatētajos apstākļos visefektīvāk spētu sasniegt Krimināllikuma 35.pantā izvirzītos soda mērķus, tai skaitā nodrošināt soda preventīvo funkciju.

Nosakot sodu sabiedriskā darba veidā par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts līdz 2021.gada 31.decembrim, tiesa ņem vērā Krimināllikuma Pārejas noteikumu 24.punktā ietverto regulējumu par to, ka soda veida – piespiedu darbs – jaunais nosaukums "sabiedriskais darbs" ir izmantojams, pieņemot nolēmumus par soda piemērošanu arī par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti līdz 2021.gada 31.decembrim.

[20.4] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48.pantu /pers. A/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ un /pers. B/ apsūdzēti noziedzīga nodarījuma izdarīšanā personu grupā un kaitīgās sekas iestājušās abu apsūdzēto darbību rezultātā, tiesa uzskata, ka abiem apsūdzētajiem sods nosakāms vienādā apmērā. Nekonstatējot atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka samērīgi un atbilstoši sods apsūdzētajiem būtu nosakāms sankcijas vidējā apmērā, tas ir uz 160 stundām.

[20.5] Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ un /pers. B/ ir pienākums pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums.

[21] Cietušais/pers. C/ kriminālprocesā iesniedzis kaitējuma kompensācijas pieteikumu par morālo aizskārumu 1000 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesa cietušā labā piedzinusi kompensāciju par morālo aizskārumu 200 *euro* apmērā, pārējā daļā kompensāciju nenosakot.

Cietušais pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējis.

[21.1] Kriminālprocesa likuma 22.pantā ir noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu nodarīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 352.pantā noteikti kritēriji, kurus izvērtējot, tiesa nosaka atbilstošu kompensācijas apmēru, ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru; noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; psihiskas traumas.

Izvērtējot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas noteikšanu, tiesa atzīst par nepieciešamu ievērot arī Civillikuma 1635.panta pirmajā daļā noteikto, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Panta otrajā daļā noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Savukārt saskaņā ar minētā panta trešo daļu, ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu, vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Ņemot vērā minēto tiesisko regulējumu un to, ka apsūdzēto izdarītais noziedzīgais nodarījums vērsts pret cietušā /pers. C/ veselību, tad atzīstams, ka cietušajam ir nodarīts morālais kaitējums un tas atsevišķi nav jāpierāda.

[21.2] Tiesa secina, ka likumdevējs, definējot morālā kaitējuma jēdzienu, Civillikuma 1635.panta otrajā daļā ir norādījis uz fiziskām un garīgām ciešanām. Arī Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir norādīts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, kas ir kā gandarījums par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām.

Ievērojot norādīto, tiesa atzīst, ka minēto normu izpratnē kriminālprocesā personai, kura ir cietusi no noziedzīga nodarījuma, ņemot vērā nodarījuma raksturu, ir tiesības pieprasīt morālā kaitējuma kompensāciju par fiziskām un garīgām ciešanām.

2010./2011.gada Augstākās tiesas apkopojumā "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" norādīts, ka fiziskas ciešanas jeb sāpes tiek saistītas ar ķermeņa sāpēm, ko izraisa vardarbības pielietošana, dažāda veida fiziskas traumas, ievainojumi, kas izpaužas kā negatīvas sajūtas, kā arī sāpes, ko cietušais izjūt iegūto traumu un ievainojumu seku novēršanas rezultātā. Savukārt garīgās ciešanas tiek saistītas ar psiholoģisku diskomfortu, kas izpaužas kā bailes, pazemojums, kauns, dusmas un citas negatīvas emocijas vai nelabvēlīgs psiholoģiskais stāvoklis, vai arī kā nopietnākas sekas – neirozes vai citas neirotiskas reakcijas, kas, ņemot vērā to raksturu un dziļumu, var tikt vērtētas jau kā psihiskas traumas.

Ievērojot spriedumā konstatētos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus un cietušā veselībai radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka cietušajam /pers. C/ ir tiesības uz kompensāciju par morālo aizskārumu jeb garīgajām ciešanām un morālo pazemojumu sakarā ar apsūdzēto pret viņu veiktajām prettiesiskajām darbībām.

[21.3] Nosakot kompensācijas apmēru un izvērtējot Kriminālprocesa likuma 352.pantā ietvertos kritērijus, tiesa konstatē, ka apsūdzētie izdarījuši mazāk smagu noziegumu, kas vērsts pret cietušā veselību, izdarot vairākus sitienus cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām, kā rezultātā cietušajam nodarīti gan viegli, gan maznozīmīgi miesas bojājumi. Noziedzīgs nodarījums pret cietušo izdarīts publiskā vietā – daudzdzīvokļu mājas pagalmā, turklāt vairāku personu klātbūtnē. No lietā iegūtajām ziņām tiesa nekonstatē, ka noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajam būtu radītas psihiskas traumas.

Tāpat, nosakot kompensācijas apmēru, tiesai iecietīgi ir jāizturas arī pret apsūdzētā mantas stāvokli, tomēr tas nav kritērijs, nosakot morālā kaitējuma apmēru.

Tiesas rīcībā nav konkrētu ziņu par apsūdzēto mantas stāvokli, tomēr tiesa konstatē, ka uz kompensācijas apmēra noteikšanas brīdi apsūdzētie ir pilngadīgas, darbspējīgas personas, tātad apsūdzētajiem pastāv iespēja gūt ienākumus.

Bez tam atzīmējams, ka saskaņā ar judikatūrā izteiktajām atziņām morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par izdarīto (*Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 5.novembra lēmums lietā Nr.SKK-508/2010*). Savukārt atbilstoši krimināltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma principam ar nesamērīgi lielas kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina.

Atbilstoši 2010./2011.gada Augstākās tiesas apkopojumā "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" ietvertajām rekomendācijām par morālā kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanu par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem, par Krimināllikuma 130.pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu morālā kaitējuma summa būtu nosakāma līdz Ls 500 (711,44 *euro*).

Papildus apelācijas instances tiesa norāda, ka minētajā apkopojumā paustajām atziņām ir rekomendējošs raksturs un, nosakot kompensācijas apmēru, jāņem vērā, ka kopš apkopojuma pieņemšanas ir pagājuši vairāk kā desmit gadi, kuru laikā mainījusies ekonomiskā situācija valstī, tai skaitā izcenojumi un valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga.

Izvērtējot visus iepriekš norādītos apstākļus, apelācijas instances tiesas ieskatā, cietušā labā ir nosakāma kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu 200 *euro* apmērā, kas būtu taisnīga, adekvāta aizskārumam, tā sekām, noziedzīga nodarījuma smagumam un izdarīšanas apstākļiem, apsūdzēto personībai, vecumam, spējai dot atlīdzību, kā arī atbilstoša vispārējai tiesu praksei. Šāda kaitējuma apmēra noteikšanā tiek ievēroti ne tikai Civillikuma 1635.panta un Kriminālprocesa likuma 350. un 352.panta nosacījumi kaitējuma kompensācijas un tās apmēra pamatošanā, bet arī 2010./2011.gada Augstākās tiesas "Tiesu prakses apkopojuma par morālo kaitējumu kriminālprocesā" 3.pielikumā rekomendētie kompensācijas apmēri par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem, kā arī ekonomiskās un sociālās situācijas izmaiņas valstī kopumā.

Pārējā daļā par 800 *euro* kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu kriminālprocesā nav nosakāma atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta otrajai daļai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu cietušajam ir tiesības prasīt zaudējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, ja viņš uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums.

[21.4] Saskaņā ar Civillikuma 1675.pantā noteikto solidārās atbildības principu par kopīgi izdarītu noziedzīgu nodarījumu kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu cietušā labā piedzenama solidāri no apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktam kaitējuma kompensācijas atlīdzībai nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

[22] Kriminālprocesā drošības līdzeklis apsūdzētajiem nav piemērots un arī apelācijas instances tiesa nekonstatē pamatu drošības līdzekļa piemērošanai. Lietiskie pierādījumi vai citi izņemtie priekšmeti un procesuālie izdevumi lietā nav, arests mantai nav uzlikts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punktu, 511., 512., 528., 529.pantu un Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 30.jūnija spriedumu atcelt pilnībā.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 160 (simt sešdesmit) stundām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 3.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 160 (simt sešdesmit) stundām.

Noteikt /pers. A/ un /pers. B/ pienākumu pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums.

Piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ /pers. C/ labā kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu 200 *euro* (divsimt eiro), pārējā daļā par 800 *euro* (astoņsimt eiro) kaitējuma kompensāciju krimināprocesā nenoteikt.

Kaitējuma kompensācijas atlīdzībai noteikt 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās dienas, uzliekot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt un protestēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesnesis D.Aktumanis

Tiesnese A.Daidere

Tiesnese S.Reinholde